

Verdieping op de Maandagmiddag

Verslag van maandag 5 maart 2012

Omdat het verslag een beschrijving probeert te geven van wat er op de maandagmiddag gebeurd is, deze keer een beetje een ander verslag. We beginnen altijd met terugkijken: hoe is het de vorige keer gegaan. Een van ons miste haar bijdrage in het verslag van 6 februari. Haar verhaal ging over de ellende in de wereld, en dat je daar bang voor kunt zijn. Inderdaad was de bijdrage niet in het verslag terechtgekomen; excuses daarvoor en graag bij deze alsnog. Dit is een goede gelegenheid om de sfeer en werkwijze van de Verdieping te bespreken.

Op de vraag of de verslagen te eenzijdig zijn wordt door de spreekster aangegeven dat dat inderdaad het geval is. Ze ervaart ze teveel als hosannaverhalen, waarin de kritische noot ontbreekt. Ze heeft het idee daarin alleen te staan. Vervolgens wordt door de groep uitgebreid ingegaan op de vraag of er alleen positief gepraat wordt. Er heerst een veilige sfeer in de groep waarin ook de negatieve ervaringen gedeeld kunnen worden. Deze komen echter niet gedetailleerd in het verslag terecht.

Tijdens het gesprek blijkt dat het goed is om uitgebreid in te gaan op de kritiek. Juist als het niet allemaal van een leien dakje gaat kun je tot verdieping komen. Het wordt nog een hele toer om een verslag te schrijven dat geen hoerastemming uitstraalt. Je kunt van veel dingen iets leren, maar dat is soms een moeizaam proces. Praten over verslaving, eenzaamheid, verdriet en het kwaad in de wereld wordt niet uit de weg gegaan, maar misschien te weinig benoemd in de schriftelijke weergave achteraf. Natuurlijk speelt ook ieders voorgeschiedenis een rol bij hoe je de dingen die je tegenkomt beoordeelt. Door deze middag komen we erachter dat het mogelijk is elkaars kritiek serieus te nemen.

Hoe ga je om met verhalen over genezing? Wat voor de een vanzelfsprekend is geworden, is voor de ander iets om kritisch mee om te gaan, met beide benen op de grond blijvend. Het kan soms moeilijk zijn om met kritiek om te gaan. We doen in ieder geval ons best om open te blijven naar elkaar toe. Zonder al te positief te willen overkomen, geloof ik toch dat het ons gelukt is om echt in te gaan op elkaars zienswijzen. Als een verder gevolg hiervan komt het gesprek op het goed en kwaad dat ieder van ons kan overkomen, en dat een onontkoombaar onderdeel van het leven is. Zonder woelige baren geen beweging. Teveel veiligheid doet stagneren.

De volgende keer - *maandagmiddag 2 april* - gaan we het hebben over goed en kwaad vanuit het humanisme, en aan de hand van Rumi. Nieuw en fris: deze inleidingen worden niet door de gastvrouwen verzorgd! We verheugen ons op de komende bijdragen. En ook veel dank aan alle aanwezigen om deze spannende middag samen vorm te geven.

Leestips: Thich Nath Hanh over het water geven aan de goede zaadjes en Jean Shinoda Bolen over *Godinnen in de ouder wordende vrouw*.